

עדכון משדה התחרות וההגבלים העסקיים

עדכוני לקוחות

רשות התחרות פרסמה גילוי דעת בעניין האיסור על פגיעה ביבוא מקביל

במהלך יוני 2023 אושר בכנסת תיקון לחוק התחרות המוסיף לו איסורים שתכליתם מניעת פגיעה בתחרות מצד יבוא מקביל או יבוא אישי, על ידי יבואן ישיר. התיקון לחוק מסמיך את הממונה על התחרות להטיל עיצומים כספיים על יבואן ישיר שיפר את החוק בגובה של עד 1.1 מיליון ש"ח, ובמקרה של תאגיד עם מחזור מכירות העולה על 10 מיליון ש"ח – עיצומים בגובה של עד 8% ממחזור המכירות של התאגיד, ועד למקסימום של כ- 111 מיליון ש"ח. בנוסף, הפרת האיסורים מהווה עבירה שהעונש עליה הוא עד שנת מאסר. התיקון לחוק נכנס לתוקף ביום 21 בספטמבר 2023.

בעדכון זה נסקור את הוראות החוק החדשות ואת גילוי הדעת שפרסמה רשות התחרות בעניינו.

האיסורים על פגיעה ביבוא מקביל

על מי חלים האיסורים?

האיסורים החדשים מכוונים כלפי יבואנים ישירים. התיקון לחוק מגדיר יבואן ישיר כמי שמייבא לישראל טובין או מפיץ טובין שיובאו לישראל מכוח הסכם עם יצרן הטובין במדינת חוץ, או מי שהוא מייצר בישראל טובין על פי הסדר עם יצרן הטובין במדינת חוץ.

האיסורים שנקבעו בחוק חלים על כל יבואן ישיר, ללא תלות בהיקף פעילותו או במעמדו בישראל.

האיסור הראשון –

יבואן ישיר לא יעשה "מעשה", אם כתוצאה מהמעשה עלול להיפגע יבוא מקביל או אישי באותו ענף ובשל כך עלולה להיפגע התחרות בענף.

על אלו מעשים מדובר?

רשימת המעשים שהאיסורים מתייחסים אליהם מפורטת בתוספת לחוק, כדלהלן:

1. היותו של היבואן הישיר צד להסדר;
2. התניה או דרישה של תנאים מסחריים;
3. שינוי תנאים מסחריים באופן מוסכם או באופן חד צדדי;
4. התערבות אצל קמעונאי בעניין סימון שונה או אופן הצגה שונה של טובין שיובאו ביבוא מקביל לעומת טובין שיובאו על ידי יבואן ישיר;

5. סירוב לספק טובין או שירות;

6. דיווח על טובין שמקורם ביבוא מקביל באופן המאפשר מעקב אחר שרשרת האספקה, כולה או חלקה, של אותם טובין;

7. שינוי במאפיינים או בתכונות של טובין.

האיסור הראשון יחול בהתקיים שני תנאים מצטברים: הראשון, שכתוצאה מהמעשה של היבואן הישיר (מתוך הרשימה שלעיל) עלול להיפגע היבוא המקביל או האישי בענף שבו פועל היבואן הישיר; והשני, שכתוצאה מהמעשה עלולה להיפגע התחרות באותו ענף. יודגש, שבשני התנאים לא נדרשת פגיעה בפועל ביבוא המקביל או בתחרות, אלא עלילות לפגיעה בלבד. כלומר, שהתוצאה האפשרית של המעשה של היבואן הישיר תהיה פגיעה ביבוא המקביל או האישי וכן פגיעה בתחרות. עוד יש להדגיש, כי מעשה שמתקיימים בו שני התנאים המצטברים הוא אסור אפילו אם המעשה נחוץ ליבואן הישיר לשם השגת תכלית עסקית לגיטימית.

בגילוי הדעת שפרסמה רשות התחרות נאמר שבשווקים עם תחרות מועטה בין מותגים שונים (תחרות בין-מותגית), קיימת חשיבות רבה יותר לתחרות פנים-מותגית (על אותו מותג) בין היבואן הישיר ליבואן המקביל או האישי של המותג, ולכן קיימת סבירות גבוהה יותר שמעשה של יבואן ישיר העלול לפגוע ביבוא המקביל או האישי יפגע גם בתחרות בענף הרלוונטי.

עם זאת מודגש, שכאשר היבואן הישיר מתחרה **לגופו של עניין**, כלומר, נוקט בפעולות לשם תחרות ביבוא המקביל ולא לשם פגיעה בו, כגון הורדת מחירים (שלא מתחת למחיר העלות) או שיפור של השירות, פעולות אלו יהיו מותרות גם אם הן עלולות לפגוע ביבוא המקביל.

האיסור השני –

יבואן ישיר לא יעשה מעשה שעיקרו מניעה או הפחתה של התחרות מצד יבוא מקביל או אישי.

איסור זה נועד למנוע ביצועו של מעשה (מרשימת המעשים שלעיל) על ידי יבואן ישיר, שבמרכזו עומדת מטרה של הפחתת או מניעת תחרות מצד יבוא מקביל או אישי. במסגרת איסור זה, התנאי היחיד שצריך להתקיים הוא התנאי שעניינו מניעה או הפחתה אפשרית של היבוא המקביל או האישי. התנאי שעניינו הוכחה של עלילות לפגיעה בתחרות בענף הרלוונטי, אינו נדרש על מנת שהמעשה יהווה הפרה של החוק. זאת, בשונה מהאיסור הראשון העוסק במעשים שתכליתם לגיטימית (מעשים שנועדו לממש את יבוא ושיווק הטובין על ידי היבואן הישיר), המצריך גם הוכחה של עלילות לפגיעה בתחרות.

בגילוי הדעת מודגש, כי האיסור השני חל גם אם היבואן הישיר יטען שתצמח תועלת כלשהי מהפחתת התחרות מצד היבוא המקביל או ממניעתו. ובלשון גילוי הדעת – "הפחתת התחרות מצד היבוא המקביל או מניעתה, כשהם לעצמם, אינן מטרות לגיטימיות, ואין להצדיק מעשים שנועדו לכך בטענה שההפחתה של התחרות מצד יבוא מקביל או מניעתה יביאו תועלת".

עם זאת מובהר בגילוי הדעת שככלל, פעולות שנעשות על ידי יבואן ראשי, שהן חלק מפעילות עסקית רגילה ומקובלת,

הן לרוב פעולות שיש להן עיקר לגיטימי. עוד מובהר, שעל מנת שמעשה ייכנס לגדרו של האיסור, נדרש כי **עיקרו** של המעשה יהיה מניעה או הפחתה של התחרות מצד יבוא מקביל ושמעשים הנעשים על ידי היבואן הישיר במסגרת **תחרות לגופו של עניין** הם מעשים לגיטימיים, גם אם הם עשויים להקשות על פעילותו של היבואן המקביל. בהקשר זה, הכלל הבסיסי לפיו יש למנוע פגיעה בתחרות ולא פגיעה במתחרים יוסיף לחול.

להמחשת הדברים מובאות בטיטות גילוי הדעת שתי דוגמאות:

דוגמא א' – יבואן ישיר של נעליים מעוניין לשווק את מוצריו לחנויות קמעונאיות. כתגובה לשינויים שהתרחשו בשווקים, היבואן הישיר החליט להוריד את המחירים שבהם הוא מוכר את הנעליים לחנויות הקמעונאיות. מעשה כזה אמנם נכנס בהגדרת "מעשה" כיוון שמדובר ב"שינוי תנאים מסחריים באופן מוסכם או חד צדדי". מעבר לכך, הורדת המחיר על ידי היבואן הישיר מקשה על היבואן המקביל למכור את מוצריו ומחייבת אותו, במקרים מסוימים, להוריד אף הוא את מחיר המכירה לקמעונאים או אף הופכת את יבוא הנעלים על ידו ללא משתלם. אולם, יחד עם זאת, במקרה זה, היבואן הישיר ביצע הורדת מחיר על מנת להתחרות ולשווק כמות גדולה יותר של מוצריו לקמעונאים. לכן, במקרה זה, כל עוד היבואן הישיר לא הוריד את מחיר המכירה לקמעונאים מתחת למחיר העלות שלו, עיקרו של המעשה הוא שיווק של המוצרים על ידי היבואן הישיר ולא מניעה או הפחתה של התחרות מצד יבוא מקביל.

דוגמא ב' – יצרן בחו"ל מייצר דגני בוקר המיובאים לישראל על ידי יבואן ישיר. דגני הבוקר מיוצרים במפעל שבו כל קווי הייצור כשרים. לאחר תקופה שבה מבחין היבואן הישיר שהיבוא המקביל של דגני הבוקר שאותם הוא מייבא הולך וגובר, פונה היבואן הישיר ליצרן ומבקש ממנו לשנות את אופן הייצור במפעל, כך שקו ייצור אחד יהיה כשר, בעוד שאר קווי הייצור לא יהיו כשרים. זאת, על מנת שיבואנים מקבילים יתקשו לייבא את המוצרים לישראל כמוצרים כשרים. בנסיבות אלה, היבואן הישיר הינו צד להסדר לפי סעיף 1 לתוספת. כמו כן, מדובר במעשה שעיקרו מניעה או הפחתה של התחרות מצד יבוא מקביל. זאת, מאחר שבנסיבות המתוארות, לפניית היבואן בדבר שינוי אופן הייצור במפעל אין כל תכלית עסקית לגיטימית שנועדה לממש את יבוא ושיווק הדגנים על ידיו, ולכן תכליתו המרכזית של המעשה הינה פגיעה בתחרות מצד יבוא מקביל. לפיכך, המעשה של היבואן נכנס לגדרו של ס' 131(א)(2).

האיסור השלישי –

יבואן ישיר לא יעשה מעשה אם אותו מעשה עלול למנוע או להפחית את התחרות מצד יבוא מקביל או אישי ואותו מעשה אינו נחוץ למימוש עיקרו של יבוא הטובין על ידו.

האיסור השלישי נועד למנוע מעשה של יבואן ישיר שיש לו תכלית לגיטימית, אך הוא עלול לפגוע בתחרות מצד יבוא מקביל או אישי באופן רחב מהנדרש. וכאמור, תחרות לגופו של עניין היא תכלית לגיטימית שאינה באה בגדרי האיסור.

האיסור השלישי מצריך גם הוא קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, שכתוצאה מהמעשה של היבואן הישיר (מתוך הרשימה שלעיל) עלול להיפגע היבוא המקביל או האישי בענף שבו פועל היבואן הישיר; והשני, שהמעשה אינו נחוץ למימוש עיקרו של היבוא על ידי היבואן הישיר. גם במקרה זה, אין צורך להוכיח עלילות לפגיעה בתחרות בענף.

בגילוי הדעת מוסבר שכדי שמעשה יהיה נחוץ ליבוא צריך להתקיים קשר ברור בין ביצוע המעשה לבין תכליתו של

המעשה, וכן שלא יהיו חלופות מעשיות אחרות שהן פוגעניות פחות לתחרות. עם זאת, עצם קיומן של חלופות למעשה שבו נקט היבואן הישיר שהן תיאורטיות גרידא, או שמבחינת ההשפעה התחרותית שלהן, הן עדיפות במידה מזערית בלבד על המעשה, לא תשלול את נחיצות המעשה.

בהקשר זה נביא את אחת הדוגמאות מתוך גילוי הדעת:

יבואן ישיר מייבא מוצר אלקטרוניקה ואביזרים נלווים למוצר. היבוא המקביל למוצר עצמו אינו רב, אך קיים יבוא מקביל משמעותי לאביזרים הנלווים. היבואן הישיר חושש מכך שהיבוא המקביל של המוצרים הנלווים אינו תואם למכשירים שמיובאים על ידו ושחיבורם למוצר עשוי להסב נזק למוצר ולפגוע בשביעות רצון הצרכנים ובמוניטין של היבואן. על מנת למנוע את הפגיעה, היבואן הישיר מודיע לכלל הצרכנים שמכיוון שהמוצרים שמיובאים מיבוא מקביל עלולים להסב נזק למוצר, אם צרכן יחבר למוצר אביזר נלווה שסופק לו על ידי יבואן שאינו היבואן הישיר, הוא לא יוכל לתקן את המוצר במעבדות של היבואן הרשמי. במקרה זה, עלול לעלות ספק של ממש ביחס לעיקרו של המעשה, ויתכן כי עיקרו של המעשה הוא מניעה או הפחתה של התחרות מצד יבוא מקביל. מכל מקום, לצורך הדוגמא, נניח שעיקרו של מעשה זה הוא בשמירה על המוניטין של היבואן הישיר. יחד עם זאת, מעשה זה עלול למנוע את התחרות מצד יבוא מקביל, שכן, כתוצאה מהמעשה של היבואן הרשמי, לקוחות רבים יימנעו מרכישת אביזרים נלווים שמקורם ביבוא מקביל על מנת לא לאבד את האחריות שניתנת על ידי היבואן הרשמי. כמו כן, נראה כי מדובר במעשה שאינו נחוץ לצורך מימוש עיקרו של יבוא הטובין על ידי היבואן הרשמי, מכיוון שהוא אינו דרוש באופן סביר לשם שיווק הטובין על ידי היבואן הישיר. היבואן הישיר יכול לנקוט בקשת רחבה של פעולות אחרות שאינן עלולות למנוע או להפחית את התחרות מצד יבוא מקביל, או בפעולות שעלולות למנוע את התחרות מצד יבוא מקביל אבל שהן נחוצות לשם שיווק הטובין על ידו כיבואן ישיר, – למשל – היבואן הישיר יכול לכתוב על גבי המוצר שחיבור מוצרים נלווים שאינם תואמים למוצר, עשוי להסב נזק למוצר וכי עלויות התיקון עשויות להיות גבוהות יותר בשל כך.

סיכום

התיקון לחוק מחייב יבואנים ישירים לנהוג בזהירות יתירה ולבחון מראש את הפעולות והמעשים שבכוונתם לנקוט בתגובה לתחרות מצד יבוא מקביל או אישי. הכלל שצריך להנחות את היבואנים הישירים הוא שהתחרות עם היבואן צריכה להיות "לגופו של עניין" ושהפעולות שהוא נוקט בהן יהיו לצורך שיווק של המוצרים ולא לצורך פגיעה או חסימה של היבוא המקביל.

להלן קישור לגילוי הדעת שפרסמה הרשות:

https://www.gov.il/he/departments/legalInfo/finalopinion2-23#_ftn8

לראשונה: רשות התחרות דורשת מינוי מבקר חיצוני לחברה שיפקח על קיום ואכיפה של דיני התחרות

רשות התחרות פרסמה להערות הציבור טיוטת צו מוסכם עליו חתמה עם אמישראל (החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ) לפיו, בכפוף לאישור בית הדין לתחרות, תחויב אמישראל במינוי של מבקר חיצוני לאכיפת דיני התחרות ובתשלום קנס בסך 3 מיליון ₪ לאוצר המדינה. המדובר במקרה הראשון בישראל בו תחויב חברה למנות מבקר חיצוני

לצורך פיקוח ואכיפה של דיני התחרות.

הצו המוסכם הושג לאחר שרשות התחרות הגישה כתב אישום נגד אמישראלגז ועובדים בחברה, וכן נגד מנהל רכישה ושימור לקוחות בחברת פזגז בע"מ, במסגרתו הואשמו בשיתוף מידע על פעילות מסחרית ועל לקוחות ביתיים בעיר באר שבע, במטרה למנוע מעבר של לקוחות לחברה מקומית מתחרה - כלבוגז בע"מ.

לפי טיוטת הצו המוסכם, תפקידו של המבקר החיצוני, שזהותו אושרה מראש על ידי רשות התחרות, יהיה לבקר את עמידת החברה, מנהליה ועובדיה, בהוראות חוק התחרות וכן את פעולות האכיפה שהם נוקטים לשם מניעת הפרה של חוק התחרות. לצורך כך, תהיינה למבקר החיצוני סמכות לדרוש מידע מהחברה ועובדיה, וכן לערוך ראיונות וביקורות יזומים. המבקר יידרש למסור דו"ח שנתי להנהלת החברה אשר יפרט את מסקנות הביקורת ואת המלצותיו. בנוסף, המבקר החיצוני ישמש ככתובת נוספת לפניות של עובדי החברה לשם מסירת מידע על הפרת חוק התחרות, ויהווה גורם מתריע בפני הנהלת החברה על קיומן של הפרות כאמור או על חשש לקיומן.

כאמור, זהו המקרה הראשון בישראל בו נדרשה חברה למנות מבקר חיצוני לתחום דיני התחרות, הגם שבחוק"ל יש תקדימים רבים לכך, הן בתחום בדיני התחרות והן בתחומים אחרים. שימוש במינוי של מבקר חיצוני כאמור מאפשר לרשות התחרות לייצר כלי בקרה שאינו משית עליה נטל שלא תוכל לעמוד בו, כאשר כל העלויות הנלוות והלא מבוטלות להפעלת כלי בקרה זה מושטות על החברה.

לסיום נדגיש, כי קיומה של תכנית לפיקוח ואכיפה פנימית של דיני התחרות, הכוללת, בין היתר, גם כלים לבחינה ובקרה על יעילות התכנית והטמעתה בקרב עובדי החברה ומנהליה, הנה בגדר חובה לפי חוק התחרות, שכן החוק מחייב את החברה ומנהליה לפקח ולעשות **כל שניתן** בכדי למנוע את הפרתו. המקרה של אמישראלגז מעיד, ככל הנראה, על גישה חדשה של רשות התחרות כלפי חברות מפירות ויש להניח שזה לא יהיה המקרה האחרון בו תידרש חברה מפרה למנות לה מבקר חיצוני.

רשות התחרות מפרסמת גילוי דעת בעניין הגדרת "מצרך אחר" בחוק המזון

במהלך יוני 2023 תוקן החוק לקידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014 ("חוק המזון"), והוספו לו סעיפים 8(ג) ו-8(ג) בהוראת שעה. סעיפים אלה ייכנסו לתוקפם ביום **1.1.2024**, והם קובעים כדלקמן:

"(ג) **ספק גדול לא יתנה מתן הנחה לקמעונאי גדול הנכלל ברשימה, בעבור מצרך ממצרכיו, במישרין או בעקיפין, בכסף או בשווה כסף, ברכישת מצרך אחר של אותו ספק גדול (בסעיף זה – הנחה אסורה).**

(ג) קמעונאי גדול לא יהיה צד להסדר עם ספק גדול הנכלל ברשימה, שתוצאתו היא הנחה אסורה."

סעיפים אלה מצטרפים לסעיף 8(ג) הקיים בחוק המזון, הקובע כי **"ספק גדול לא יתנה מכירת מצרך ממצרכיו לקמעונאי ברכישת מצרך אחר של אותו ספק גדול"**.

סעיפים 8(ג) ו-8(ג) שהוספו לחוק המזון כאמור, אוסרים על **"קשירה כלכלית"**, כלומר, מצב בו ניתן עקרונית לרכוש כל אחד ממוצרי הספק הגדול בנפרד ואף לפצל את רכישת המוצרים בין ספקים מתחרים, אך הספק הגדול מייצר

לקמעונאי הגדול תמריץ כלכלי לרכוש את מוצריו **יחד**, חלף פיצול הרכישה אצל ספקים שונים. דוגמה לקשירה כלכלית היא התניית מתן הנחה עבור אחד ממוצריו של הספק הגדול בכך שהקמעונאי ירכוש בנוסף **מצרך אחר** של אותו ספק. איסורים אלו משלימים למעשה את האיסור שבסעיף 8(ג) על "**קשירה חוזית**" שבמסגרתה הספק הגדול מחייב את הקמעונאי הגדול לרכוש מספר מוצרים יחד כ"סל מוצרים" **בלבד**, ולא מאפשר לרכוש אותם בנפרד.

ביום 19.11.2023, פרסמה רשות התחרות טיוטת גילוי דעת לשימוע ציבורי, המבהירה את משמעות המונח "**מצרך אחר**" שבחוק ואת איסור הקשירה הקבוע בו. בתמצית, טיוטת גילוי הדעת קובעת כי "מצרך אחר" ייחשב ככזה אם הוא **לא תחליפי** למצרך הראשון של הספק הגדול. בחינת התחליפיות של המוצרים תיעשה בהתאם למבחנים המקובלים בדיני התחרות, לפיהם יש לבחון אם בעיני הצרכן המוצרים תחליפיים זה לזה על בסיס פרמטרים של מחיר (לרוב, פער העולה על 10% בין המוצרים יטה את הכף לעבר המסקנה כי המוצרים אינם תחליפיים זה לזה); הנתונים הפיזיים-אובייקטיביים שלהם (למשל, טעם, מרקם וכיו"ב); הפונקציונאליות של המוצרים (האם הם משמשים, מבחינה פונקציונאלית, לאותה מטרה), והפרספקטיבות בקרב הצרכנים והספקים בנוגע לשאלה האם המוצרים תחליפיים. כל אלה יכולים לספק אינדיקציות בדבר התחליפיות (או העדרה) של המוצרים. כך למשל, בהתאם למבחני תחליפיות מקובלים אלה, כבר נקבע בעבר כי משקאות מוגזים בטעם קולה אינם תחליפיים למשקאות אחרים (מנקודת מבטו של הצרכן בעיקר). לפיכך, מוצרי קולה ייחשבו ל"מצרך אחר" ביחס למשקאות אחרים, ואיסורי הקשירה הקבועים בסעיפים 8(ג), 8(גז) ו-8(גז) לחוק המזון יחולו על הספק הגדול המספק מוצרים אלה.

לצד זאת, טיוטת גילוי הדעת קובעת **שני חריגים** לכלל "התחליפיות" האמור.

בהתאם לחריג הראשון, מצרכים המקיימים אחד או יותר מהמאפיינים הבאים, ייחשבו ל"מצרך אחר" אחד ביחס לשני, וזאת **מבלי** שנדרשת לכך בחינה של תחליפיות בין המצרכים הללו:

1. מצרכים המשתייכים ל"**קטגוריות שונות**" (למשל, "מוצרי חלב", "לחם", "דגים", "מוצרי שימורים" וכד', הנן קטגוריות שונות ונפרדות זו מזו) ייחשבו ל"מצרך אחר" אחד ביחס לשני.
2. מצרכים הנמכרים תחת "**מותגים שונים**" [מותג" מוגדר בטיטת גילוי הדעת כ: "מצרך הנושא שם מסחרי, סימן מסחר, סמל, כיתוב מיוחד, עיצוב גרפי או סימנים ייחודיים אחרים שניתן לזהות עם קבוצה מסוימת של מוצרים המיוצרים על ידי היצרן"] ייחשבו ל"מצרך אחר" אחד ביחס לשני.
3. אם מצרך אחד נתון ל"**פיקוח מחירים**", והמצרך האחר **אינו** נמצא תחת פיקוח כזה, אזי המצרכים הללו ייחשבו ל"מצרך אחר" אחד ביחס לשני.

בהתאם לחריג השני, מצרכים אשר ההבדלים ביניהם מתמצים באחד או יותר מהפרמטרים המפורטים להלן, **לא ייחשבו** ל"מצרך אחר" גם אם הם **אינם תחליפיים בהתאם למבחנים המקובלים**, והכל בכפוף לכך שהספק הגדול מוכר את המצרכים לקמעונאי במחירים זהים ליחידת משקל או בפערי מחירים זניחים בלבד:

1. מצרכים שההבדלים ביניהם מתבטאים בגודל האריזה, בחומר, בסוג או בצורת האריזה של המצרך בלבד.
2. מצרכים השייכים לאותה "**סדרת מוצרים**" [למשל, מצרכים דומים בטעמים שונים או עם תוספות שונות או כאלה העונים על צורך בריאותי דוגמת מוצרים מופחתי ערך (קלורי, נתרן, כולסטרול, סוכר וכדומה) או נטולי אלרננים (גלוטן, לקטוז ועוד)].

על-כן, בכל בדיקה בנוגע להאם חל איסור הקשירה ("חוזית" או "כלכלית") מכוח סעיפים 8(ג), 8(ג1) ו-8(ג2) לחוק המזון, יש לבחון, בין יתר הדברים, האם המצרכים הנמכרים ע"י הספק הגדול מהווים "מצרך אחר" אחד ביחס לשני, כאמור בטיוטת גילוי הדעת.

יצוין, כי טיוטת גילוי הדעת עודנה כפופה לשינויים בהתאם להערות אשר יתקבלו בנוגע אליה מהציבור. ככל שיערכו שינויים כאלה או אחרים בטיוטת גילוי הדעת, או בנוסח הסופי של גילוי הדעת שיתפרסם בנדון, אנו נעדכן בהתאם.

קישור לטיוטת גילוי הדעת: <https://www.gov.il/he/departments/legalInfo/opinionewcommodity-2023>

נשמח, כמובן, לעמוד לרשותכם בכל שאלה או הבהרה בנושא.

שימת ליבכם כי מסמך זה נכתב על דרך התמצית בלבד ואין בו אלא לשקף את עמדת הכותבים. מסמך זה אינו תחליף לייעוץ משפטי.

אנשי קשר

ליאור פרנק
עורך דין בכיר

נועה שוייצר עמר
עורכת דין בכירה

אבנר פינקלשטיין
שותף